30/05/2020

Ο Όσιος Ιάκωβος (Τσαλίκης) συνομιλεί στο χειρουργείο με Αγίους

/ Ορθόδοξες Προβολές

“Ὁ Ὅσιος Ιάκωβος ο εν Ευβοία συνομιλεί στο χειρουργείο με τον Όσιο Ιωάννη τον Ρώσο και τον Όσιο Δαυίδ”

Στὶς 2 Ὀκτωβρίου 1967 μὲ πήγανε στὴν κλινική τοῦ κ. Σούλα. Μοῦ κάνανε τέσσερις ἐγχειρήσεις σοβαρὲς σ’ ἕνα σημεῖο πολὺ σοβαρό.
Προτοῦ ὅμως νὰ μὲ βάλουν στὸ χειρουργεῖο, ἐγὼ ἔκανα προσευχὴ στὸν Ἅγιο Δαυίδ:
– Ἅγιέ μου Δαυίδ, τοῦ λέγω, νὰ ἀσφαλίσεις τὸ Μοναστήρι σου καὶ σὲ ἕνα τέταρτο νὰ φθάσεις στὴ Χαλκίδα νὰ μὲ βοηθήσεις, γιατί θὰ μπῶ στὸ χειρουργεῖο καὶ εἶμαι πολὺ σοβαρά. Νὰ ἔρθεις Ἅγιέ μου στὴ Χαλκίδα νὰ μὲ βοηθήσεις. Μὴ ξεχνᾶς, ὅπως θὰ περνᾶς ἀπὸ τὸ Προκόπι Εὐβοίας -νόμιζα πὼς ἦταν κανένας ἄνθρωπος καὶ θὰ περνοῦσε ἀπὸ ἐκεῖ, ἔτσι πίστευα γιὰ τὸν Ἅγιο- πέρασε καὶ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ρώσσου καὶ νὰ τοῦ πεῖς νὰ ‘ρθεῖ νὰ μὲ βοηθήσει. Ἐσᾶς τοὺς δυὸ γιατροὺς καλῶ, ὅσο καλὸς κι ἂν εἶναι ὁ κύριος Καλοχέρης, ὁ χειρουργός, εἶναι ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἐσεῖς εἶστε Ἅγιοι. Ἐγὼ πιστεύω στὴ Χάρη σας, θὰ μὲ βοηθήσετε. Σᾶς παρακαλῶ, Ἅγιέ μου Δαυίδ, σὲ ἕνα τέταρτο νὰ φθάσεις.
Ἐνῶ ἔκανα τὴν προσευχή μου ἦρθαν ὁ Γέροντας π. Νικόδημος, ὁ π. Χριστόδουλος,

ὁ κύριος Ἰωάννου καὶ κάτι ἄλλοι καθηγητές, ἀπὸ τὴν Χαλκίδα, ποὺ μὲ γνωρίζανε καὶ καθίσανε στὸ δωμάτιο.
Στὸ δωμάτιο ἤμουνα μόνος μου. Σὲ 5 λεπτά τῆς ὥρας μπαίνουν δυὸ ρασοφόροι, ἕνας Γέροντας σὰν τὸν π. Σεραφεὶμ μὲ γενειάδα λευκή, μὲ τὸ κουκούλι του καὶ ἱδρωμένος καὶ ἕνα παλληκάρι, ἕνας ἱερεὺς σὰν τὸν π. Χριστόδουλο μὲ τὸ ράσο, μὲ τὸ καλυμμαύχι του καὶ μοῦ λέει ὁ Γέροντας:
– Τί ἔχεις, Ἰάκωβέ μου;
– Τί νὰ ‘χῶ, πάτερ μου; Σοβαρὰ ἄρρωστος εἶμαι. Πρόκειται νὰ μὲ πᾶνε στὸ χειρουργεῖο.
– Ἄκουσε, μοῦ λέει, ποιοὺς κάλεσες; Αὐτοὺς ποὺ κάλεσες ἦρθαν νὰ σὲ βοηθήσουν. Μὴ ντρέπεσαι, μὴ φοβᾶσαι, ἐμεῖς ἤρθαμε νὰ σὲ βοηθήσουμε. Ἀπὸ ἐδῶ ὁ Γέροντας Δαυὶδ καὶ ἔδειξε τὸν ἑαυτό του. Ἀπὸ δῶ ὁ Ἰωάννης ὁ Ρῶσσος καὶ Ὁμολογητής. Μᾶς κάλεσες καὶ ἤρθαμε νὰ σὲ βοηθήσουμε.
Τί νὰ πῶ ἐγώ! Λέω στοὺς πατέρες.
– Πατέρες μου, βλέπετε; Ἀπὸ δῶ ὁ Ὅσιος Δαυὶδ καὶ ἀπὸ δῶ ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσσος ὁ Ὁμολογητής, ἦρθαν νὰ μὲ βοηθήσουν.
– Πάτερ μου, λέει ὁ π. Νικόδημος, σοὺ ἔστριψε τὸ μυαλὸ καὶ βλέπεις φαντασίες μπροστά σου, παπάδες καὶ καλογέρους καὶ ζαλίστηκες; Θὰ σὲ πᾶνε στὸ χειρουργεῖο νὰ σὲ ξεντύσουν, νομίζεις ὅτι θὰ σὲ πᾶνε ὅπως εἶσαι ντυμένος;
Ἐγὼ ἤμουν ντυμένος μὲ τὸ ἀντερί, δὲν ἤξερα τί ἐστὶ ἐγχείρηση καὶ χειρουργεῖο.
– Ὄχι, πάτερ μου, μὲ συγχωρεῖτε, λέω στὸ Γέροντα. Δὲ ζαλίστηκα πάτερ μου, οὔτε φαντασίες βλέπω. Δὲν τοὺς βλέπετε ἐσεῖς; Ἐγὼ τοὺς βλέπω.
Καὶ ἐνῶ μιλοῦσα μὲ τὸν πάτερ Νικόδημο οἱ δυὸ Ἅγιοι παρέμειναν ἐκεῖ στὴν πόρτα τοῦ δωματίου τῆς κλινικῆς. Ἦταν 4 ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα, στὶς 4 Ὀκτωβρίου τοῦ 1967.
Ὁ Γέροντας π. Νικόδημός μου λέει:
– Πάτερ μου, ἐγὼ δὲν τοὺς βλέπω.
– Πάτερ μου, τοῦ λέγω, προτοῦ νὰ ‘ρθεῖτε ἐσεῖς, ἔκανα προσευχή, τοὺς κάλεσα τοὺς Ἁγίους νὰ ‘ρθοῦν, νὰ μὲ βοηθήσουν, καὶ ἦρθε ὁ Ὅσιος Δαυὶδ καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσσος, δὲν τοὺς βλέπετε, ποῦ εἶναι ζωντανοὶ μπροστά μου; Δὲν τοὺς βλέπετε ἐσεῖς. Ἐγὼ τοὺς βλέπω, πάτερ μου!
– Ἄντε τώρα ἄστα αὐτά, πάτερ Ἰάκωβε, λέει, μὴ λὲς ἀνοησίες, ποὺ εἶναι οἱ παπάδες καὶ ποῦ εἶναι οἱ καλόγεροι; Τί σ’ ἔπιασε, πάτερ μου, καὶ σ’ ἀκούει κι ὁ κόσμος ἐδῶ πέρα!
Ἐγὼ δὲ μίλησα, ἔκανα τὸ σταυρό μου καὶ ἀκούω καὶ μοῦ λέει ὁ Γέροντας Δαυίδ:
– Μὴ στεναχωρεῖσαι, πάτερ μου, ἐμεῖς ἤρθαμε νὰ σὲ βοηθήσουμε.
Τὴ στιγμὴ ἐκείνη φύγανε.
Δὲν ἦταν, παιδιά μου, φαντάσματα, δὲν ἦταν δαιμονικὰ πράγματα. Ἔρχεται μετὰ ἕνα παιδὶ καὶ μοῦ λέει:

– Πάτερ, σήκω νὰ πᾶμε κάπου.
– Παιδί μου, ποὺ νὰ πάω, μὲ συγχωρεῖτε, ἐγὼ εἶμαι ἄρρωστος, πάσχω.
– Μοῦ εἶπε ὁ κύριος Καλοχέρης νὰ σὲ συνοδεύσω, νὰ σὲ πάω πάνω στὸ χειρουργεῖο, νὰ σὲ ἐγχειρήσουν, πάτερ, μοῦ λέγει.
Πῆγα κι ἐγὼ μὲ τὸ παιδί. Ἦταν ἕνα ἀπὸ τὸ χειρουργεῖο. Ἀνέβηκα πάνω σὲ ἕνα τραπέζι, ἦταν ἐκεῖ ἕνας νέος ἄνθρωπος, γιατρὸς ἦταν καὶ μοῦ ἔκανε κάτι στὰ χέρια καὶ μετὰ μία ἔνεση, γιὰ νὰ κοιμηθῶ.
Λοιπόν, παιδιά μου, τοὺς εἶδα τοὺς Ἁγίους, ἦταν δίπλα οἱ Ἅγιοι καὶ οἱ δυό. Ξαφνικὰ ἀκούω τὸ γιατρὸ ποὺ λέγει: «σύντομα κίνδυνος θάνατος». Μοῦ κόψανε τὰ ροῦχα μου, γιατί πῆγα μὲ τὰ ροῦχα στὸ χειρουργεῖο. Ἀντὶ γιὰ μία ἐγχείρηση πρέπει νὰ κάνουμε τέσσερις ἐγχειρήσεις, λέει ὁ κύριος Καλοχέρης. Μετὰ ἀπὸ 15 μέρες βγῆκα ἀπ’ τὸ νοσοκομεῖο.

Απόσπασμα από το βιβλίο “Ένας σύγχρονος Άγιος ο Όσιος Ιάκωβος (Τσαλίκης), Έκδοση των Πατέρων της Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ Γέροντος, Λίμνη Ευβοίας 2018.